

عنوان مقاله:

مطالعه نقوش انسانی در فلزکاری ایران در قرن چهاردهم میلادی با تاکید بر آثار موجود در موزه متروپولیتن

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

جمیله منصوری جز آبادی - کارشناس ارشد باستان شناسی، فارغ التحصیل دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

ایلخانیان، با کاربرد نقوش انسانی در هنرهایی نظیر فلزکاری و سفال گری، باعث رشد و پیشرفت نحوه ی ترسیم این نقوش در هنر ایرانی شدند که این رشد در نیمه ی اول قرن چهاردهم میلادی به اوج خود دست یافت؛ اما به سبب شرایط سیاسی قرن چهاردهم میلادی و دوره ی گذار از حکومت ایلخانیان به تیموریان، پرداختن به ویژگی های هنری این بازه ی زمانی، با دشواری همراه است. در این مقاله، نقوش انسانی به کاررفته بر روی هفت مورد از آثار فلزی متعلق به قرن چهاردهم میلادی که در حال حاضر در موزه ی متروپولیتن نگهداری میشود، مورد بررسی قرار گرفته است. نقوش انسانی در فلزکاری، در بازه زمانی قرن چهاردهم میلادی، با چه ویژگی هایی ترسیم شده اند روند تدریجی تغییر این نقوش چگونه بوده است نتایج بررسی نشان میدهد، در قرن چهاردهم میلادی، نقوش انسانی، با مضامین درباری نظیر خوش گذرانی و شکار و مطابق سلیقه ی قشر مرفه جامعه ترسیم شده اند. از ویژگی طرح های انسانی میتوان به کشیدگی رو به رشد پیکره ها، استفاده از خطوط نرم و روانتر نسبت به دوره ی قبل، ترسیم چهره های ساده شده و ارتباط مستقیم با نقوش نگارگری این دوره اشاره کرد. پوشش افراد جز در نوع کلاه ها، یکسان بوده و از خطوط پیچان برای تزیین لباس ها بهره گرفته شده است. در تمامی موارد به جز یک مورد جنسیت افراد، مذکر بوده است. این مقاله با رویکرد توصیفی- تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای نوشته شده است

کلمات کلیدی:

نقوش انسانی، فلزکاری، قرن چهاردهم میلادی، موزه مترو پولیتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684433>

